

Важливою складовою покращення роботи, на нашу думку, є впровадження та використання спеціалізованих комп'ютерних програм для обробки і систематизації інформації та аналізу результатів соціологічних досліджень.

Література:

1. Байназарова О.О. , Ракчєєва В.В. Моніторинг та оцінювання якості освіти: Методичний посібник. – Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна. - 2009. – 58 с.

2. Сороко В. М. Впровадження системи управління якістю в органах державної влади: пріоритет у сфері організації надання державних послуг. – Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua/book/StrPryor/4/01-Soroko.pdf>

ХОРУЖЕНКО Катерина

слухачка магістратури за спеціальністю

«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри державного і муніципального управління Велешук С.С.)

ЩОДО ПОНЯТТЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТРУКТУРНОГО ПІДРОЗДІЛУ ДЕРЖАВНОГО ОРГАНУ

Важливим елементом управлінської діяльності в системі державного управління виступає функціональна діяльність органів державного управління загалом і їх структурних підрозділів зокрема як одних з основних системотвірних компонентів.

Обгрунтуємо, що функціональна діяльність структурного підрозділу державного органу є різновидом адміністративної діяльності. Так, етимологічний словник української мови зазначає, що слово «адміністративний», «адміністрація» походять від латинського «administratio», що означає прислужування, допомога, керування, адміністрація і є похідним від дієслова «administro» – прислужую, допомагаю, керую, завідую, утвореного від префікса «ad-» («при-, до-») і дієслова «ministro» (служу, керую), що походить від «minister» – слуга, помічник [5, с. 49]. З іншого боку, адміністрація (лат. administratio –

управління, керівництво): сукупність державних органів, що здійснюють функції управління; посадові особи управління, керівний склад установи, організації, підприємства; розпорядники, відповідальні улаштовувачі будь-чого [7, с. 23].

Отже, адміністративний, у широкому розумінні, – це той, що пов'язаний загалом з управлінською діяльністю, як політичною, так і власне адміністративною, у вузькому тлумаченні – той, що пов'язаний з бюрократичним методом управління та виконанням політичних рішень.

Також у науковій та навчальній літературі зустрічається термін «адміністративно-державницька діяльність». Як зазначають Б. Новіков, Г. Сініюк, П. Круш, О. Антонюк [1; 6], адміністративно-державницька діяльність є об'єктом теорії адміністративно-державного управління і визначають її як процес досягнення національних цілей і завдань через державні організації, посилаючись на визначення Другої наради експертів ООН. До сфери адміністративно-державницького управління вони відносять: пошук раціональних способів організації державного менеджменту на трьох рівнях управління: національному, регіональному та місцевому; проблема підготовки та рекрутування управлінських кадрів; удосконалення функціонування механізму державного адміністрування, тобто, розробка теорії прийняття державних рішень та політичного лідерства, методів адміністративно-державного управління в кризових і конфліктних ситуаціях тощо [1; 6].

Отже, визначене в такий спосіб адміністративно-державне управління є не що інше, як державне управління в широкому його розумінні. Як зазначають фахівці з проблем державного управління, державне управління – це сукупність видів діяльності держави, тобто всіх форм реалізації державної влади, прийняте на рівні аналізу в цілому системи соціального управління, виявлення її відносно самостійних підсистем [2; 4]. Дослідники наголошують саме на важливості адміністративної діяльності в державному управлінні [1]. Тоді й адміністративно-державницька діяльність є не що інше, як адміністративна діяльність органів чи посадових осіб у сфері державного управління.

Адміністративній діяльності у сфері державного управління як одному з видів управлінської діяльності також притаманні всі її

властивості, адаптовані до умов державного управління. Елементи управлінської діяльності, властиві адміністративній діяльності, мають логічний зв'язок з управлінською категорією, що визначають такі її характеристики: з якою метою здійснюється адміністративна діяльність; що спричинило її здійснення; на що спрямовані її дії; який вид впливу вона здійснює [3].

З огляду на сутність управлінської праці, що є різновидом розумової праці, фахівці виділяють такі елементи процесу управління: ціль, ситуацію, проблему, рішення. Таким чином, для адміністративної діяльності, як процесу управління, характерні також визначення мети здійснення адміністративних дій, аналіз ситуації, визначення проблеми, пошук шляхів їх вирішення.

Адміністративна діяльність також базується на основних функціях менеджменту: плануванні, організації, мотивації, контролі та конкретизується залежно від цілей, завдань, проблем, що вирішуються [3].

Управлінська діяльність у сфері державного управління, як зазначалось вище, має два різновиди залежно від виконуваних функцій і мети діяльності, тобто, політична та адміністративна. Метою політичної діяльності є встановлення стратегічних пріоритетів розвитку суспільства, метою ж адміністративної діяльності є виконання й тактичне впровадження обраної стратегії.

Отже, якщо порівняти державне управління з управлінням у комерційному секторі, застосовуючи діяльнісний підхід, то спостерігається певна подібність: у комерційному секторі стратегію фірми визначають акціонери, а операційне управління здійснюється безпосередньо керівництвом та менеджерським складом компанії, у державному ж управлінні політична еліта має визначити стратегічні пріоритети розвитку суспільства, а оперативне запровадження їх має здійснювати бюрократичний апарат державних службовців. Отже, адміністративна діяльність у державному управлінні є подібною до операційного управління в комерційному секторі з властивими йому рисами. Відмінність полягає лише в меті діяльності та способах її досягнення. Адміністративна діяльність, будучи різновидом управлінської діяльності, спрямована на організацію різноманітних

процесів і управління ними.

Таким чином, під функціональною діяльністю структурного підрозділу державного органу будемо мати на увазі адміністративну діяльність вказаного підрозділу, в якій знаходять свій прояв відповідні конкретні функції його діяльності та таку, що ґрунтується на загальних функціях менеджменту.

Література:

1. Антонюк, О. Адміністративний менеджмент: етико-методологічні засади / О. Антонюк // Персонал. – 2006. – № 12. – С. 58 – 65.

2. Бакуменко, В. Д. Теоретичні та організаційні засади державного управління : навч. посіб. / В. Д. Бакуменко, П. І. Надолішній. – К. : Міленіум, 2003. – 140 с.

3. Гордієнко, Л. Ю. Менеджмент державної установи : навч. посіб. / Л. Ю. Гордієнко. – Х. : Вид-во ХДЕУ, 2001. – 152 с.

4. Державне управління: теорія та практика / за заг. ред. В. Б. Авер'янова. – К. : Юрінком Інтер, 1998. – 432 с.

5. Етимологічний словник української мови. У 7 т. Т. 1. – К. : Наук. думка, 1982. – 630 с.

6. Новіков, Б. В. Основи адміністративного менеджменту : навч. посіб. / Б. В. Новіков, Г. Ф. Сініук., П. В. Круш. – К. : Центр навч. літ., 2004. – 560 с.

7. Новейший словарь иностранных слов и выражений. – М. : Современ. литератор, 2003. – 976 с.

ЦАВОЛИК Олеся

слухачка магістратури за спеціальністю
«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри державного і
муніципального управління Круп'як Л.Б.)

ВЗАЄМОДІЯ ПІДПРИЄМСТВА З ПАРТНЕРАМИ В ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРОГРАМИ

Важливим аспектом управлінської діяльності на будь-якому підприємстві є виконання виробничої програми. Цей процес є